

körbanan, eller att andra lämpliga åtgärder vidtagas, hvarigenom ofvan påpekade olägenheter undanrödjas.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 23 januari 1891.

A. G. Olsson,
Frösvi.

N:o 51.

Af herr **A. G. Olsson** i Frösvi, om ändrade bestämmelser i fråga om tiden för kronoarrendenas samt grundskatternas erläggande.

Under de senaste tre åren har Kongl. Maj:t medgifvit, att kronoarrendatorerna fått erlægga sina arrendesummor på tvenne betalningstider. Denna anordning har varit af stor nytta för dessa arrendatorer. Många hafva härigenom kunnat bibehålla sina arrenden, hvilka de eljest helt säkert varit nödsakade att lemna. Men en sådan delning af uppböörden beträffande de årligen utgående grundskatterna skulle äfven vara en beaktansvärd och välbehöflig förmån i ekonomiskt afseende för mången grundskattebetalare, som nu har bekymmer nog för att behålla sitt hemman, innan dessa orättvisa skatter hunnit helt och hållet afskrifvas. Det är nemligen nu ej så som för några decennier tillbaka,

att jordbrukaren tar sin hufvudsakliga inkomst från sädesproduktion, i hvilket fall det är lätt för honom att strax efter sädesgrödans tröskning skaffa sig ett större penningbelopp, utan nutidens jordbrukare måste taga sin förnämsta inkomst af ladugårdens produkter. Men inkomsten af dessa inflyter successivt under hela året. Då nu en större summa därför på en gång skall betalas, så kunna en del förluster knappast undvikas. Än nödgas jordbrukaren sälja kreatur, dem han mycket väl behöfde hafva kvar i sin ladugård, än nödgas han upptaga lån, som med en delning af uppbördssumman vore obehöfliga. Dertill kommer, att, då de fleste jordbrukare vid samma tid tvingas att sälja sina produkter, så sjunker priset å desamma, åtminstone i de mindre städerna, i följd af marknadsens öfverfyllnad. Skattebeloppets erläggande på tvenne betalningstider skulle därför vara en ganska stor förmån för nutidens jordbrukare. Mot en delning af uppbörden af grundskattebeloppen på tvenne betalningstider tror jag ej heller att uppbördsmännen, kronofogdarne, skulle kunna anföra några verkligt afsevärda skäl. Då nämnde embetsmän utan ringaste invändning förmått att uppbära kronoarendena i tvenne delar, torde de äfven utan nämnvärd olägenhet böra kunna på samma sätt uppbära grundskatterna. Sålunda skulle beträffande utsökningen af obetalda grundskatter tillämpas samma princip, som i liknande fall eger rum vid obetalda kronoarenden, så att, om någon grundskattebetalare ej erlade första hälften af grundskatten å första uppbördsstämman, skulle hela skattebeloppet genast kunna indrifvas. I följd af denna anordning, hvarigenom den, som uraktläte att betala vid första uppbördsstämman, ginge miste om förmånen att få erlægga skattebeloppet i tvenne delar, skulle utsökningarna af obetalda utskylder helt visst till antalet minskas. Den lättnad i uppbördsmannens göromål, som här af härflöte, kunde väl få anses som vederlag för besväret med skattebeloppets uppbärande i tvenne delar. För statsverket skulle ej heller ifrågasatta delning af grundskatteuppbörden hafva några nämnvärda olägenheter. Oafsedt att statsverket har till sitt förfogande andra skatteällor, vill jag endast erinra derom, att statsutgifterna ej utgå på en gång, utan fördelas på hela året, åtminstone utgår den betydligaste delen af statsutgifterna, nemligen embets- och tjänstemäns löner, kvartalsvis, och fråga är, att de böra utgå månadsvis. Dessutom anser jag, att staten bör visa möjligast största skonsamhet mot hårdt betungade skattdragande, och i synnerhet då det gäller skatter, som med allt skäl fått namn af sekelgamla orättvisor.

På grund af hvad sålunda anförts får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen beslutar, att kronoarrendena äfvensom grundskatterna måtte få erläggas på tvenne betalningstider, skilda från hvarandra minst 6 månader, samt att, derest första hälften af arrende- eller grundskattebeloppet ej i behörig tid erlades, hela beloppet skulle vara till betalning förfallet och kunna genast utsökas.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 23 januari 1891.

A. G. Olsson,
Frösvi.

N:o 52.

Af herr **H. Andersson** i Nöbbelöf m. fl., om nedsättning af grundskatterna och lindring i rustnings- och roteringsbesvären.

År efter år hafva anspråk på en jemnare fördelning af de på jorden hvilande skatter och onera framträdt allt starkare. Dessa onera, hvilka till hufvudsaklig del bestå af de på jorden hvilande grundskatter